

Žádost st-le o udělení čl. státního občanství opírá se, jak st-l sám udává, o § 30 o. z. o., jehož platnost §em 3 ústavního zákona z 9. dubna 1920 č. 236 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství a práva domovského v republice čl. byla zachována; dle cit. § 30 o. z. o. může cizinec politický úřad za propůjčení státního občanství požádati a úřad m ů ž e mu je propůjčit, zřetel maje k jeho jmění, k jeho způsobilosti k výdělku a k jeho mravnému chování.

Z tohoto ustanovení zákona vysvítá, že politickému úřadu je úplně ponecháno na vůli, chce-li žadateli státní občanství udělit či nikoli, a není úřad při své úvaze vázán zákonnou direktivou v tom či onom směru.

Když tedy zákon neobsahuje žádného ustanovení, z něhož by mohlo být odvozováno subjektivní právo strany na udělení čl. státního občanství, nelze v zamítavém rozhodnutí žal. úřadu spatřovati zkrácení st-le v jeho subjektivním právu, proti kterému jedině by mohl si k nss-u dle § 2 zák. z 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876 stěžovati. Nemá-li pak strana vůbec práva na udělení čl. státního občanství, nemůže si stěžovati ani do toho, že jí nebyly sděleny důvody zamítavého rozhodnutí.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2432.

Státní úředníci: Státnímu úředníku čl. kategorie E na Slovensku, který dne 26. února 1919 nebyl kancelářským pomocníkem neb oficiantem, nýbrž župním kancelářským úředníkem, nelze při propočtení služební doby odečísti dobu 7 roků podle § 4 č. 2 vl. nař. č. 666/1920.

(Nález ze dne 30. května 1923 č. 9182.)

Věc: Martin Č. v L. proti ministerstvu s plnou mocí pro správu Slovenska (odb. rada Dr. Karel Ludwig) o propočítání služební doby.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Ministr pro Slov. propočítává ve smyslu zákona z 9. dubna 1920 č. 222 Sb. nař. rozhodnutím z 16. ledna 1922 služební dobu st-le jako adjunkta politické správy dle lhůt časového postupu skupiny E, započel mu také nepřetržitou službu od 21. října 1894, v níž sloužil st-l do 31. prosince 1897 jako finanční dozorce, od 1. ledna 1898 do 12. ledna 1898 jako diurnista u sedrie, od 13. ledna 1898 do 28. února 1899 jako župní diurnista, od 1. března 1899 do 28. února 1909 jako župní kancelista, od 1. března 1909 do 31. prosince 1919 jako župní oficiál a od 1. ledna do 31. prosince 1920 ve státní kancelářské službě politické, avšak od jeho celkové doby služební odečetl mu po rozumu §u 4 č. 2 nař. z 22. prosince 1920 č. 666 Sb. a dle zákona z 18. února 1919 č. 89 Sb. dobu 7 roků, i zařadil ho dle zbývající služební doby 21 roků, 8 měsíců, 10 dnů do požitků 1. stupně VIII. hedn. třídy.

Stížnost odvolávajíc se na nepřetržitou služební dobu st-le jako úředníka vyjmenovaného na systemisované místo župního kancelisty ode dne 28. února 1899, vytýká vzhledem na tento charakter veřejného úředníka nezákonnost odpočítání 7 roků a domáhá se dle toho zařazení st-le do požitků 4. stupně VIII. hodnostní třídy. — — —

O stížnosti uvážil nss toto: . . . .

Nss ponechává nerozhodnutou otázku, zda služba st-lova před 1. lednem 1920 konaná byla službou státní a staví se na stanovisko žal. úřadu citováním § 4 projevené, že jde o takovou službu. Tu pak je na sporu jediné otázky, byl-li žal. úřad oprávněn odpočítati st-li 7 služebních roků.

Dle zákonných předpisů při tom uváděných předpokládal žal. úřad, že prostřednictvím § 4 č. 2 a § 3 č. 2 cit. nař. č. 666 dlužno tu užití zákona z 18. února 1919 č. 89 Sb.; poněvadž byl pro st-le dříve směrodatný.

Žal. úřad je však v právním omylu. Zákon ten vztahoval se dle svého znění toliko na kancelářské oficianty a kancelářské pomocníky, tam blíže označené, kteří v den účinnosti zákona, to jest dne 26. února 1919 byli ve službách čsl. republiky, resp. na ty státní čsl. úředníky XI., X. neb IX. hodn. třídy po dni 28. října 1918 jmenované, kteří před svým jmenováním oficianty neb pomocníky byli.

K těm st-l nepatřil, neboť byl dle obsahu nař. rozhodnutí samotného, souhlasícího se správními spisy, v onen rozhodující den, t. j. 26. února 1919 župním kancelářským úředníkem a dočasně jmenovaným čsl. státním pragmatikálním úředníkem, nebyl tedy v tento den ani župním oficiantem neb kancelářským pomocníkem čsl. státu a nebylo při jeho jmenování pragmatikálním úředníka postupováno na základě cit. zák. č. 89 z r. 1919, následkem čehož nelze naň použití předpisu § 4 č. 2 cit. nař. č. 666 z r. 1920.

Již z tohoto důvodu nebylo možno odpočítávati st-li podle onoho zákona a nařízení služebních let, pročež bylo nař. rozhodnutí, založené na mylném použití právního pramene, zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Okolnost, že stížnost eventuálně připouští odpočítání 14 měsíců služby st-lovy, musí ponechati nss stranou, poněvadž nejprve musí o tom administrativní úřady rozhodnouti, má-li se tak a z kterého důvodu státi (§ 5 zák. o ss), což se dosud nestalo.

Rovněž nemohl se nss obíratí otázkou, lze-li považovati služby st-lem před jeho jmenováním úředníkem státním konané ve smyslu § 15 nař. č. 666 z r. 1920 za rovnocenné, poněvadž otázka ta dle jediné směrodatného obsahu nař. rozhodnutí a stížnosti na sporu nebyla.

Č. 2433.

Státní úředníci: Státnímu úředníku čsl. na Slovensku zařazenému do kategorie E služební pragmatiky, který před svým jmenováním byl župním diurnistou, lze při započtení služební doby odečísti 7 let ve smyslu § 4 č. 2 nař. č. 666/20.

(Nález e dne 30. května 1923 č. 9183).